

Sprawozdanie z udziału w 60. Konferencji Służby Krajowej AA w Wielkiej Brytanii York

17-19 kwietnia 2026 roku

Konferencja oficjalnie rozpoczynała się w piątek po południu, niemniej większość powierników i delegatów przyjechała do hotelu już w czwartek. Tego dnia zostałem zaproszony na spotkanie z innymi gośćmi zagranicznymi przez powierników z Regionu Europy Kontynentalnej (Continental European Region) – kończącego służbę oraz elekta. Mieliśmy okazję zadawać pytania, opowiedzieć o sobie i swoich oczekiwaniach, ale także po prostu spędzić czas w serdecznej atmosferze. Tego samego dnia wieczorem zorganizowany był również mityng AA.

W piątek, jeszcze przed oficjalnym otwarciem Konferencji, zorganizowano spotkanie dla gości zagranicznych, podczas którego przekazano nam materiały konferencyjne, identyfikatory oraz udzielono podstawowych informacji. Między innymi dowiedziałem się wówczas, że zielona kropka na moim identyfikatorze oznacza gościa (obserwatora), natomiast czerwone kropki mają delegaci biorący po raz pierwszy udział w konferencji (pierwszego terminu – w Wielkiej Brytanii nie ma delegatów zerowego terminu, jak w Polsce).

Gdy po raz pierwszy zobaczyłem liczbę zagadnień skierowanych do Konferencji oraz ogrom materiałów przygotowanych na tę okoliczność, ogarnęły mnie silne wątpliwości, jak Konferencja zamierza omówić to wszystko w zaledwie 48 godzin – wydało mi się to nierealne. Okazało się, że już w piątek wieczorem odbyły się głosowania nad dwoma zagadnieniami, których początkowo nie zauważyłem w programie – chodziło o przygotowanie specjalnego filmu o AA oraz utworzenie nowego biura na terenie Europy kontynentalnej na potrzeby obsługi grup anglojęzycznych na tym obszarze.

Szczególnie zainteresowała mnie idea powstania filmu o Wspólnocie. Pytanie dotyczące tego tematu pojawiło się na zeszłorocznej konferencji, a w ciągu ostatniego roku nawiązano rozmowy z reżyserem Lee Barnesem, który dzięki współpracy ze studentami szkoły filmowej może zaoferować wykonanie profesjonalnego filmu za niską cenę (dla filmu o długości 9–11 minut budżet wynosi 9000 funtów; w tej cenie można również przygotować trzy odpowiednio krótsze filmy). Konferencja wstępnie zaakceptowała ten kierunek działań. To z pewnością krok w kierunku uczynienia naszej Wspólnoty bardziej widoczną tam, gdzie zdesperowani ludzie będą szukać pomocy.

Oficjalne otwarcie Konferencji nastąpiło o godz. 14.45 w sali plenarnej. Po odczytaniu Dwunastu Tradycji wysłuchaliśmy przemówienia inauguracyjnego, które było duchową ucztą przygotowaną wokół tematu „Love & tolerance of others”. Zarówno w przemówieniu inauguracyjnym, jak i w trakcie całej Konferencji jak refren powracała myśl, a właściwie nasze wspólne doświadczenie, że dla nas, chronicznych alkoholików, służba nie jest opcją – jest jedyną drogą, na której jesteśmy „Prowadzeni przez 36 zasad”, jak przypomina temat tegorocznego Światowego Mityngu Służb.

Spotkanie plenarne obejmowało również przedstawienie przewodniczących wszystkich sześciu komisji, omówienie programu oraz zasad głosowania. Następnie uczestnicy rozpoczęli pracę w komisjach. Zostałem przydzielony do komisji numer 3.

Kilka uwag praktycznych dotyczących pracy w komisjach:

1. Podobnie jak podczas KSK AA w Polsce, głównym zadaniem komisji było przygotowanie odpowiedzi na pytania skierowane do Konferencji. Różnica polegała na tym, że wszyscy uczestnicy już wcześniej wiedzieli, jakie pytania będą omawiane. Delegaci przydzieleni do komisji zbierali więc we Wspólnocie wyłącznie opinie dotyczące tych pytań, na które odpowiadali podczas obrad.
2. Komisje różniły się jedynie numerami i kolorami – każda miała przypisany inny kolor. Moja komisja była „zielona”, co ułatwiało rozpoznanie materiałów, sali oraz innych członków komisji (kolor ramki na identyfikatorze).
3. Każdy uczestnik – powiernik, delegat czy obserwator – ustawił przed sobą „piramidkę”, na której umieścił swoje imię i region. Ułatwiało to zwracanie się do siebie i wprowadzało porządek podczas pracy – do końca obrad komisji uczestnicy zajmowali wyznaczone miejsca.
4. W pierwszej kolejności uczestnicy przedstawili się, a następnie delegaci odczytywali zebrane w regionach opinie. Dopiero później przystępowano do przygotowania odpowiedzi na pytania.
5. Praca w komisjach była intensywna. W piątek obrady trwały dwie godziny przed kolacją, w sobotę od rana do obiadu oraz kolejne dwie godziny po obiedzie. Potem przewodnicząca wraz z sekretarzem dopracowywali odpowiedzi na dwa pytania, nad którymi pracowała cała komisja.

Po kolacji Konferencja wróciła na salę plenarną, gdzie najpierw wysłuchano szczegółowego raportu z działań podejmowanych przez Radę Powierników (Ge-

neral Service Board), a następnie odbyło się forum otwarte. Było to bardzo ciekawe doświadczenie – mimo późnej pory (forum rozpoczęło się o godz. 21.30) sala plenarna była pełna. Nie określono konkretnego tematu forum, a każdy uczestnik miał możliwość podzielenia się tym, co uważał za ważne, przekazać uwagi, wskazać trudności lub wątpliwości, a także spróbować odpowiedzieć na zadane pytania. Dyskusja była dość żywa i można było odnieść wrażenie, że część uczestników nie była zadowolona z zakończenia spotkania z powodu upływu czasu. Przy wyjściu z sali plenarnej każdy otrzymał odpowiedzi przygotowane przez komisje, nad którymi Konferencja miała głosować w niedzielę rano.

Głównym punktem obrad w ostatnim dniu Konferencji były odpowiedzi na pytania przygotowane przez komisje. Podobnie jak w piątek, gdy przedstawiano przewodniczących poszczególnych komisji, również w niedzielę wszyscy przewodniczący zajęli miejsca na podium, zwróceni twarzą do uczestników, i kolejno prezentowali sprawozdania z prac swoich komisji.

Komisja numer jeden odpowiadała na pytania dotyczące zmiany w Preambule AA słów „kobiet i mężczyzn” na „ludzi”. W samej komisji nie osiągnięto zgody co do odpowiedzi. Głównymi wątpliwościami zgłaszanymi przez jej członków była konieczność wprowadzenia zmian w wielu innych pozycjach literatury, w których używane są te słowa, podczas gdy AA w Wielkiej Brytanii w dużej mierze korzysta z literatury wydawanej w USA, a także związane z tym koszty.

Drugie pytanie dotyczyło samowystarczalności oraz sposobów zwiększenia wartości kapelusza. W odpowiedzi przygotowano listę działań, które Konferencja rekomenduje do podjęcia. Dodatkowo komisja nr 1 omawiała zmiany wprowadzane do poradnika w rozdziale dotyczącym AA w zakładach karnych.

Komisja nr 2 odpowiadała na pytanie dotyczące udziału dzieci, osób małoletnich i młodocianych w mityngach AA. Odpowiedź musiała uwzględniać warunki prawne obowiązujące w Wielkiej Brytanii, przy jednoczesnym zachowaniu zasady, że każdy alkoholik ma prawo uczestniczyć w mityngu AA – przecież przy wejściu na mityng nikt nie sprawdza dokumentów tożsamości. Drugie pytanie dotyczyło możliwych działań, które przybliżyłyby prace Konferencji grupom, tak aby każdy członek AA miał lepsze wyobrażenie o jej celach i zadaniach.

Komisja nr 3, w której miałem zaszczyt uczestniczyć jako obserwator, odpowiadała na pytania dotyczące tego, jak ułatwić dostęp do AA osobom starszym oraz jak ułatwić zrozumienie i stosowanie Dwunastu Koncepcji na wszystkich poziomach służb w AA. Choć pytania wydawały się bardzo praktyczne, w obu przypadkach kryły się trudne do przezwyciężenia wyzwania.

W odniesieniu do osób starszych jako pierwsze pojawiły się kwestie związane z ograniczeniami dotyczącymi również osób z niepełnosprawnościami – w zakresie poruszania się, słuchu i wzroku, a także ograniczonymi możliwościami intelektualnymi. Pojawiło się jednak pytanie, czy osoby starsze możemy traktować jako osoby z niepełnosprawnością intelektualną. Oczywiście nie. Nie jest również jednoznaczne, od jakiego wieku należy traktować ludzi jako osoby „starsze” – podobno w przestrzeni publicznej w Wielkiej Brytanii za taką granicę przyjmuje się wiek 55 lat, co spotkało się raczej z rozbawieniem uczestników.

Również przybliżanie Dwunastu Koncepcji członkom Wspólnoty ujawnia trudności w jednoznacznym określeniu, czym jest dostępność. Eseje Billa są rzeczywiście napisane dość trudnym językiem, jednak w literaturze dostępne są krótsze wersje, wersje rysunkowe, a w Wielkiej Brytanii także film przedstawiający Koncepty w bardziej przystępny sposób. Pojawiła się wątpliwość, czy tworzenie kolejnych materiałów jest potrzebne oraz czy istnieje lepsza droga poznawania i rozumienia Koncepcji niż służba we AA.

Komisja nr 4 mierzyła się z pytaniami dotyczącymi unikania słów „samoobrona” i „ochrona” (safeguarding) na rzecz określeń „jedność” (unity) i „bezpieczeństwo” (safety), które mają silne korzenie w naszej literaturze. Drugie pytanie również dotyczyło ochrony (safeguarding), tym razem w kontekście uzupełnienia wytycznych w *Poradniku służby AA*.

O ile pierwsze pytanie wskazywało na potrzebę ostrożności w przenikaniu przepisów prawa do zasad obowiązujących we Wspólnocie, a także w określaniu tego, na co kładziemy nacisk, o tyle drugie pytanie miało bardziej praktyczny wymiar – dotyczyło tego, jakie służby powinny, zgodnie z poradnikiem, stać na straży zasad bezpieczeństwa (safeguarding), jakie kryteria dotyczące czasu trwania trzeźwości należy stosować itp.

Komisja nr 5 odpowiadała na pytanie dotyczące zagadnienia, które w ostatnim czasie dotyka niemal każdego człowieka – wpływu i roli sztucznej inteligencji w codziennym życiu, a w tym przypadku w AA. Omawiano zarówno możliwości oferowane przez AI, jak i ryzyko związane z jej wykorzystaniem. Również w tym przypadku podkreślano konieczność uwzględnienia zasad korzystania z tych narzędzi przy aktualizacji *Poradnika dla służb AA*. Drugie pytanie dotyczyło również uzupełnienia *Poradnika*, tym razem o szczegóły dotyczące służby witającego na grupach.

Pierwsze pytanie, którym zajmowała się komisja nr 6, dotyczyło napojów bezalkoholowych, szczególnie piw, win i szampanów bezalkoholowych, oraz rekomendacji, jakie Konferencja mogłaby skierować do osób na początku drogi w AA. Wydaje się, że osoby kierujące to pytanie chciały uzyskać odpowiedź na pytanie:

„pić czy nie pić”, jednak Konferencja takiej odpowiedzi nie udzieliła, wskazując w pierwszym rzędzie (choć nie wyłącznie) na Tradycję Dziesiątą. Drugie pytanie, choć bardzo obszerne, dotyczyło aktualizacji treści *Poradnika*.

Po tej części wybrano prowadzącego przyszłoroczną Konferencję, ustalono jej datę (9–11 kwietnia 2027 roku) oraz zatwierdzono nowych słuźebnych.

Grzegorz

delegat narodowy I terminu
